133| Ἐν μέσῳ ὑμῶν Εἰμί.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/133-ἐν-μέσῳ-ὑμῶν-εἰμί/

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου παρακολουθῶ ὑμᾶς καὶ προτρέπω ὑμᾶς καὶ ἐπιδιώκω νὰ καταστήσω ὑμᾶς ἱκανούς, ἵνα ἀνέλθητε πρός Με. Ἡ παρουσία Μου μεταξὺ ὑμῶν οὐκ ἐστὶ καταφανής. Ἕκαστος ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀντιλήψεων ἀναχωρεῖ, ἕκαστος κρίνων τὸ ἔργον μου, τὸ μέχρις ὥρας δοθὲν εἰς ὑμᾶς, οὐδὲν ἀνευρίσκει, ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀτομικότητά του. **Ἀλλὰ τὸ ἔργον Μου οὐκ ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις ἄνευ θυσιῶν.** Αἱ θυσίαι ἐπιβάλλονται εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀναδείξῃ ἑαυτὸν σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον Μου. Καὶ αἱ θυσίαι ὀφείλουν νὰ προηγηθοῦν πρὸ τῆς ἐντελοῦς τοῦ ἔργου μου ἀποκαλύψεως.

Θυσίας ἑαυτῶν. Αἱ θυσίαι τοῦ ἑαυτοῦ σας ἀπαιτοῦν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπαραβάτων κανόνων πρῶτον πρὸς κατανόησιν ὑμῶν, πρὸς προαγωγὴν καὶ ἀνάδειξιν ὑμῶν, αἵτινες κατ’ ἀκολουθίαν θὰ ἐπιφέρωσιν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἔργου μου καὶ δεύτερον, ὅπως ἐν τῇ βαθμιαίᾳ κατανοήσει τοῦ ἑαυτοῦ σας δυνηθῆτε νὰ κατανοήσητε καὶ τὴν σχέσιν, ἣν ἕκαστος ἐπέχει σχετικῶς μὲ Ἐμὲ καὶ τὸ ἔργον Μου.

Εὑρίσκεσθε ἐν μέσῳ ἑνὸς κήπου πλήρους ὀπωροφόρων δένδρων, ἡ ἐπιθυμία ὑμῶν πρὸς δρέψιν τῶν καρπῶν αὐτοῦ δὲν ἐξεδηλῶθη ἐν ὑμῖν, ἂν καὶ ἡ πεῖνα πρὸ καιροῦ ἤδη ἔδει νὰ σᾶς ἐξωθήσῃ, ὅπως ἐκτείνετε τὴν χεῖρα ὑμῶν καὶ ἀποκόψητε αὐτούς. Καὶ ἂν ἡ χεὶρ ὑμῶν δὲν ἔφθανεν αὐτούς, νὰ ἀναρριχηθῆτε ἐπὶ τῶν δένδρων, ἵνα ἱκανοποιήσητε τοὺς νυγμοὺς τῆς πείνης ὑμῶν.

Ἐφ’ ὅσον ὅμως ἵστασθε ἐν μέσῳ τοῦ κήπου καὶ τῶν καρποφόρων δένδρων καὶ δὲν ἐπιδιώκετε νὰ ἱκανοποιήσητε τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν, πῶς θέλετε οἱ καρποὶ νὰ πέσωσι μόνοι των ἐντὸς τοῦ στόματος ὑμῶν, ἵνα γευθῆτε αὐτούς;

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται ν’ ἀκολουθήσῃ τὸ ἔργον Μου, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀνέλθῃ πρός Με, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ κατανοήσῃ τὰς σχέσεις, ἃς ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἐπέχει πρός τε αὐτὸ καὶ Ἐμέ, ἐὰν ἕκαστος διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιδιώξεως δὲν ἐπιζητήσῃ τοῦτο. Ἐγὼ εὑρίσκομαι μεταξὺ ὑμῶν, Μὲ αἰσθάνεσθε, Μὲ κατανοεῖτε, Μὲ ὁράτε, Μὲ διακρίνετε, Μὲ ἀντιλαμβάνεσθε ὡς Ἐγῶ ὁρῶ καὶ διακρίνω ὑμᾶς; Οὐχί!

Διατί; Διότι ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἵσταται πρὸ Ἐμοῦ μὲ κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἵσταται μὲ πεφραγμένα τὰ ὦτα, μὲ ἀμβλείας τὰς αἰσθήσεις, μὲ ὄργανα τυφλὰ καὶ κωφά.

Ἐγὼ Εἰμὶ μεταξὺ ὑμῶν;

Καὶ ὅμως ἐν τῇ διανοίᾳ ὑμῶν πολλάκις προκύπτει καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Τὶ ἄραγε νὰ ἐπιδιώκῃ ὁ μεταξὺ ἡμῶν ἀπὸ τόσου χρόνου ἐπικοινωνῶν μεθ' ἡμῶν καὶ αὐτοκαλούμενος Διδάσκαλος ἡμῶν, Διαμορφωτὴς καὶ Ποδηγέτης μας; Ἐνυπάρχει ἐν ἡμῖν ἡ ἱκανότης, ὅπως βαδίσωμεν τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον μᾶς ὑποδεικνύει, τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦμεν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον μὲ κεκλεισμένους ἂν ὄχι μὲ τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς βαδίζομεν; Ἐνυπάρχει ἐν ἡμῖν ἡ ἄσβεστος ἐκείνη φλόξ, ἥτις ἐν δεδομένῃ στιγμῇ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνάψῃ ἐν ὑμῖν τὸ ἄσβεστον πῦρ πρὸς ἱκανοποίησιν ἑαυτῶν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν Ἐκείνου, Ὅστις ἐπιζητεῖ δι' ἡμῶν νὰ δώσῃ τὸ Φῶς Του πρὸς τὸν κόσμον; Ἐνυπάρχει ἐν ἡμῖν ἡ πίστις, ἀπαραίτητον στοιχεῖον, ὅπως στηρίξωμεν ἑαυτούς, ὅπως δυνηθῶμεν δι' αὐτῆς καὶ συνδεθῶμεν μετ' Ἐκείνου, Ὅστις μᾶς καλεῖ πρὸς Αὐτόν, Ὅστις δὲν ἔπαυσεν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον νὰ μᾶς ὠθῇ, ὅπως Τὸν ἀκολουθήσωμεν καὶ Τὸν γνωρίσωμεν καὶ Τὸν κατανοήσωμεν καὶ Τὸν αἰσθανθῶμεν;

Ἐνυπάρχει ἐν ἡμῖν ἡ θέρμη, ὁ ζῆλος, τὸ ἐνδιαφέρον, διὰ νὰ ἀφοσιωθῶμεν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει Αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔργου Του, ἐν τῇ πραγματώσει τῶν παρεχομένων εἰς ἡμᾶς Διδασκαλιῶν Του καὶ ἐν τῇ παρορμήσει ἡμῶν ταύτῃ πρὸς ἑαυτοὺς νὰ ἀναδείξωμεν διὰ τῆς βελτιώσεως ἡμῶν αὐτῶν τὴν ὑπόστασίν μας καὶ δι' αὐτῆς νὰ ἐπιζητήσωμεν νὰ καταστήσωμεν καὶ ἄλλους ἱκανοὺς νὰ βελτιώσωσιν ἑαυτούς;

Ἐγὼ Εἰμὶ μεταξὺ ὑμῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καὶ ἐπεδίωξα νὰ σᾶς ἀναβιβάσω μέχρις Ἐμοῦ, ὅπως ἡ πεῖνα ἐξωθῇ τὸν πεινῶντα νὰ δρέψῃ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κειμένους καρποὺς καὶ κορεσθῇ ὑπ' αὐτῶν. Ὑμεῖς ὅμως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδὲν ἐποιήσατε.

Ἐν Ἐμοὶ ἡ Ἀλήθεια ἐστὶ καὶ ταύτην πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸν κόσμον οὐκ ἔπαυσα ἀποκαλύπτων αὐτήν. Ἀλλ' ἐν τῷ ἔργῳ, ὃ δι' ὑμῶν ἐπεδίωξα, τὴν Ἀλήθειαν προσπαθῶ ὅπως καταστήσω προσιτὴν πρῶτον εἰς ὑμᾶς καὶ εἶτα εἰς τὸν κόσμον. Ὑμεῖς ὅμως οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσων μέχρι ὥρας ἀπεκάλυψα ὑμῖν ἐν σμικρῷ σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον μου ἐπεδιώξατε νὰ ἀκολουθήσητε. Καὶ δὲν ἐπιδιώξατε τοῦτο, διότι ἡ πίστις ὑμῶν ἀπέλιπεν ὑμᾶς, διότι ἡ ἐπιθυμία ὑμῶν δὲν ἐξεκαύθη ἐν τοῖς ἐγκάτοις ὑμῶν, ἵνα ἀνάψῃ τὴν ἐν ὑμῖν ἐκπνέουσαν, ἂν ὄχι ἀποσβεσθεῖσαν δᾶδα, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ μεταδώσῃ τελείως ἀνάπτουσα τὸ φῶς της πρός τε ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἐν ὑμῖν δὲν ὑπάρχει ὁ ἀναγκαῖος ζῆλος, ὅπως καταστησετε ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ γνωρίσητε ἑαυτοὺς καὶ διὰ τῆς γνώσεως ταύτης ὑμῶν καὶ Ἐμέ, θὰ ἐξακολουθήσητε νὰ ἵστασθε ἐν μέσῳ ἀνθοῦντος καὶ καρποφόρου κήπου, χωρὶς νὰ δύνασθε νὰ ἐκτείνητε τὴν χεῖρα ὑμῶν καὶ δρέψητε τοὺς πρὸ ὑμῶν ἀφθόνους καρπούς, τῶν ὁποίων ἴσως μόνον τὴν ὀσμὴν καὶ ταύτην ἀσθενῆ νὰ διακρίνητε, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν εἶναι κεκλεισμένοι καὶ ἡ ἐπιθυμία ὑμῶν δὲν ἐκέντησε τὴν προσπάθειαν ὑμῶν, ὅπως τοὺς ἀνοίξητε.

Ἐγὼ Εἰμὶ μεθ’ ὑμῶν. Τὶς ἐξ ὑμῶν ὁρᾷ Με; Τὶς κατανοεῖ Με; Τὶς ἅπτεταί Μου; Τὶς προσεγγίζει Με; Τὶς διακρίνει Με;

Οὐδείς. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν, ἐὰν ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἐπιθυμία ὑμῶν ὦθει καὶ ἐκέντριζεν ὑμᾶς, ὅπως καταστήσητε ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ Μὲ γνωρίσητε, δὲν θὰ παρέμενεν ἀδρανὴς καὶ προσκεκολλημένος ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤδη ἵστασθε. Καὶ ἡ ἀδράνεια ὑμῶν αὕτη γεννᾷ ἐν ὑμῖν τὴν ἀμφιβολίαν καὶ αἱ ἀλληλοσυγκρουόμεναι σκέψεις συνταράσσουν τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ καθιστοῦν αὐτὴν ἀνίκανον οὐ μόνον νὰ ἀνέλθῃ πρός Με, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὴν τυχὸν γενομένην εἰς αὐτὴν βελτίωσιν, πρόοδον ἢ ἀνάνηψιν.

Ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν Εἰμί. Οὐδέποτε ἔπαυσα παρακολουθῶν ὑμᾶς καὶ ἐπιδιώκων τὴν ἄνοδον ὑμῶν πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς Ἐμέ, οὐδέποτε ἔπαυσα νὰ ἐξωθῶ ὑμᾶς, ὅπως εἰσέλθητε τὸ ταχύτερον ἐν τῇ ὁδῷ Μου, τὴν ἀπ’ εὐθείας πρὸς Ἐμὲ ὁδηγοῦσαν. Ὑμεῖς ὅμως οὐ μόνον οὐδεμίαν αὐθόρμητον προσπάθειαν καταβάλλει ἕκαστον, ὅπως πραγματοποιήσῃ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ παραμένετε προσκεκολλημένοι ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρὸ ἀρκετοῦ χρόνου σταθερῶς προσεκολλήθητε.

Ἐν μέσῳ ὑμῶν ἵσταμαι. Ἐν μέσῳ ὑμῶν οὐδέποτε ἔπαυσα εὑρισκόμενος. Ἀνανήψατε. Ἀναβλέψατε, ἐπιδιώξατε νὰ διανοίξητε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, ὅπως Μὲ ἀντιληφθῆτε καὶ Μὲ ἴδητε.

Ὁ πιστεύων εἰς Ἐμέ, εἰς τὸν αἰῶνα ζήσεται καὶ οὐδόλως ἀπωλεσθῇ ἐν ἀλλοτρία τινὶ ἀτραπῷ. Ἀκολουθῶν Με καὶ Ἐμὲ προσατενίζων διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὁραματισθήσεταί Με οὐ μόνον ἐν ἐνυπνίοις καὶ ὁράμασι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Διότι ὁ εἰς Ἐμὲ πιστεύων, τῷ πνεύματι αὐτοῦ πιστεύει καὶ τὴν πίστιν Μου τηρῶν, τὴν πρὸς αὐτὸ πίστιν τηρεῖ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἐπιστηρίζει, **ἵνα διὰ τῆς οὕτω ἐν αὐτῷ πίστεως Ἐμὲ ἐν πλήρει αὐτοῦ ἐπιγνώσει κατανοήσῃ καὶ ὠφθῇ καὶ τὴν πρὸς Ἐμὲ πίστιν του διὰ τῆς πλήρους αὐτοῦ ἀντιλήψεως ἐπιστηρίξει καὶ θεμελιώσει, ἵνα ἡ πίστις αὐτοῦ Ζῶσα ἐν αὐτῷ Ἀλήθεια καταστῇ.**

13/10/1934